

og at indføre Indskrivningspenge, hvorved man vilde faae en Indtægt af henved 900 Rd. Der bemærkes dog i Indberetningen, at den Sum mulig ikke ganske vil kunne naas. Udvalgets Flertal har ladet dette staa hen, ikke fordi man derved har søgt sig tilfredsstillt i sine Betragtninger, men fordi man i alt Fald for Eiden vilde afviescere ved, hvad der saaledes er opnaaet. — Den Opfordring, som findes under Nr. 56 til Indemrigsministeren om at indlede Forhandlinger med Frederiksberg Kommunalbestyrelse om en Overtagelse af Bilovsveien, der gaar forbi Landbohøjskolen, skal jeg blot nævne. Det er en Selvsølg, at man kun kan ønske en saadan Overtagelse, naar den kan ske paa hensigtsmæssige Betingelser. — Under Nr. 57 er der udtalt Duffe om, at Beretningen om Anvendelsen af de Bevillinger til Sandflugtens Dampning, som gives paa de der nævnte Konti, maa blive fremstillet i Ummærkningerne til Finantsloven eller paa anden Maade. Dette hele Foretagende er selvsølgelig en meget vigtig Sag, og da Sandflugten — hvad jeg skal komme til at omtale ved en følgende Paragraf — antager truende Dimensioner for enkelte Strækningers Vedkommende, er det hensigtsmæssigt, at man gjennem aarlige Beretninger faar et utvetydigt og klart Indtryk af, at Bestyrelsen for denne Forretningsbranche er aktiv i det Hele taget, og at den med en heldig Benyttelse af de Midler, som den har, indpaaer de Hindringer, som kunne stille sig i Veien. Naar der under Nr. 58 er udtalt Forventning om, at Bestyrelsen for Træplantning i Klitterne vil indpaaer Privates Forlangende om Kjøb af Planter, navnlig til Brug i private Klitstrækninger, naar Afford derom kan indgaaes uden Tab for Statskassen — der staa „navnlig“, thi det er jo ogsaa muligt, at der kunde være Klitstrækninger tilstede andre Steder længere inde i Landet —, da antager jeg ogsaa, at denne Forventning utvivlsomt vil blive opfyldt, skjønt Udvalget har havt Anledning til at fremsætte den. Det er jo en Selvsølg, at Hensigten med at anvende ikke ubetydelige Beløb paa Træplantning ikke er den, at man tror, at det overhovedet er til Nytte for de klimatiske eller andre Forhold paa disse Strækninger at faae Plantningerne anlagte, men naar de ere der, da ere de selvsølgelig lige saa nyttige i Vælder, der tilhøre Private, som i Vælder, der tilhøre Staten, og naar Private, der ville indgaa Afforder paa visse Aaremaal, om at modtage et vist Antal Planter paa saadanne Betingelser, at Staten har alle sine Udgifter dækkede, og man kun forlanger saghyndig Hjælp fra Statens Side, da er det vistnok utvivlsomt i Statens egen velforstaede Interesse, at saadanne Kontrakter indgaaes. I Betænkningens Nummer 61 har den høitærede Indemrigsminister meddelt, at Fiskerikommissionen ikke er blevet færdig med sine Arbejder, og at Ministeriet derfor ikke kan indstille noget Forslag i denne Samling angaaende Fiske-

risagen. Udvalgets Mindretal, der ved denne Leilighed beklager Fraværelsen af det ærede Medlem fra Høstebro (S. Madsen), der i Forening med de 7 Medlemmer pleier flere Steder at træde frem som et Flertal, tror at maatte tilføje, at det vilde være ønskeligt, at den ærede Minister ved Nedsættelsen af Kommissionen havde sørget for, at en hurtig Udførelse af det opgivne Hverv var bleven mulig. Det er farligt at komme ind paa den Vej, at, naar man nedsætter en Kommission, saa er foreløbig Sagen bragt ud af Beredningen. Kommissioner maatte egentlig ikke være til for at trække Sager i Langdrag; thi saa kan der tabes paa den ene Side, hvad der mulig paa den anden Side kunde vindes ved Nedsættelsen af Kommissionen. Nu kan man sige, at, naar man udnævner en høitæret Birkedommer et Sted i Landet til Formand for Kommissionen, saa er det ikke at vente, at han skulde kunne offere megen Tid derpaa; men er det alligevel nødvendigt at udnævne denne Birkedommer til Formand for en Kommission, der anses for nødvendig, saa maatte man stille Forholdet saaledes, at han mere kunde opoffre sig for denne Sag. Nu er det muligt, at Meningerne ere meget forskellige om, hvad der vil naas gjennem en fornøjet Optagelse af Forhandlingerne om Fiskerisagen; men det turde dog vistnok være den almindelige Mening, at Noget bør der gøres i den nærmeste Fremtid, og navnlig da for at faae nærmere Bestemmelse om Territoriene for Anvendelsen af de forskellige Fiskerivedskaber; og det turde formentlig være utvivlsomt, at man bør give saadanne Bestemmelser, hvoraf det tydelig fremgaar, hvor og naar man bør bruge de og de Nedskaber. Derved vil megen Strid og Splid mellem de lokale og fremmede Fiskere undgaaes, og formentlig meget Tab med Hensyn til Fiskerierne undgaaes, idet man nu i en sørgelig Grad ødelægger Angelen paa sine Steder, uden at der gives Bestemmelser, som give Politimesteren Betydelighed til at forhindre saadanne Misbrug. — Under Nr. 62 har Udvalget udtalt den Formening, at Bevillingsmyndigheden vilde i Betragtning af Fiskerienes Vigtighed være villig til, naar Forslag foresaa, at bidrage til Anlæg af passende Baadehavne for Fiskefartøier. Jeg nævner dette kun, fordi jeg haaber, at det ikke vil møde Modstand her, idet det jo fremgik ved flere Leiligheder af Forhandlingerne ifjor, at vi alle vide, at der er umaadelige Kapitaler omkring vore Kyster, som ligge ubenyttede hen. — Under Nr. 66 findes en Bemærkning, der gaar ud paa, at Udvalget haaber, at Kurfus for Quasfids-Lærere og Lærere vil blive sat til en mere heldig Tid, end sket er i nærværende Finantsaar, nemlig til Sommerferien. — Med Hensyn til Nr. 70 skal jeg blot bemærke, at, naar det i Opfostringshusets Regnskab hedder, at Kommunens Tilskud er 6,000 Rd., har Udvalget ment at maatte gjøre opmærksom paa, at det egentlig ikke er Kommunens, men